

Forslag

til

Lov om ændring af lov om priser og avancer.

Fremsat den 18. december 1973 af *Ømann, Poul Dam, Aage Frandsen og Morten Lange.*

§ 1.

I lov nr. 115 af 2. april 1971 om priser og avancer, som ændret ved lov nr. 337 af 15. juni 1973, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, affattes således:

„Det påhviler handelsministeren med monopoltilsynets direktorat som sekretariat at overvåge udviklingen i priser og avancer.“

2. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

„Stk. 2. Ved ordet monopoltilsynet forstås i denne lov alene monopoltilsynets direktorat i dets funktion som handelsministerens sekretariat.“

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

3. § 4 affattes således:

„§ 4. For leverancer og ydelser vedrørende el, gas og biprodukter i forbindelse med fremstilling heraf,

fjernvarme,

offentlig trafik og transport, herunder havneafgifter, telefon og telekommunikation, radio- og fjernsynsspredning, renovation og for læge-, tandlæge- og dyrlægeydelser,

hvor priser, takster og honorarer fastsættes eller godkendes af staten eller af en kommune, må vedkommende myndighed ikke fastsætte eller godkende forhøjelser, der overstiger de i § 5, stk. 1, omhandlede omkostningsstigninger, forinden den fra monopoltilsynet har indhentet tilladelse hertil.

Stk. 2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan vedkommende myndighed, dog tidligst

3 måneder efter monopoltilsynets afgørelse, fastsætte eller godkende forhøjelser af priser, takster eller honorarer for de i stk. 1 omhandlede leverancer og ydelser. Hvor staten fastsætter eller godkender priser, takster eller honorarer, kan godkendelse først finde sted efter godkendelse i finansudvalget i tilfælde, hvor staten oppebærer de ved forhøjelsen fremkomne indtægter, og i andre tilfælde i folketingets erhvervsudvalg. Hvor en kommune fastsætter eller godkender forhøjelserne, kan godkendelsen først gives efter vedtagelse af vedkommende kommunalbestyrelse.“

4. § 5 affattes således:

„§ 5. Ved erhvervsmæssigt salg af varer her i landet og erhvervsmæssig levering af tjeneste- og transportydelser her i landet må de den 1. april 1974 lovlige priser, takster eller honorarer ikke forhøjes med mere, end der medgår til dækning af omkostningsstigninger, der er indtruffet efter denne dato, og som er en følge af:

1) højere indkøbspriser for færdigvarer, råvarer, hjælpestoffer og emballage samt højere betaling for serviceydelser, herunder transport, leveret af andre virksomheder, og forsikringer,

2) stigninger i offentlige takster og afgifter,

3) øgede afskrivninger på nyinvesteringer, dog kun inden for de skattemæssigt tilladte rammer,

4) lejeforhøjelser i henhold til leje- og boliglovgivningen og øgede lejeudgifter i forbindelse med en virksomheds flytning,

5) lønstigninger, som ydes i henhold til kollektive overenskomster, eller — uden for